

[Børge Møller.]

Det vil sige, at en arbejdsløs gift med en selvstændig højst kan få understøttelse i 12-13 måneder ved langvarig arbejdsløshed.

Denne lempelse blev indført i 1975, og spørgeren finder den pågældende bestemmelse meget diskriminerende og håber, regeringen nøje vil overveje at ligestille de to befolkningsgrupper, således at f. eks. en landmandskone, der har haft sit daglige virke inden for industrien, ikke bliver straffet ved f. eks. en virksomhedsindskrænkning eller i øvrigt bliver langtidsledig af andre årsager.

Børge Møller (FP):

Vedrørende begrundelsen for mit spørgsmål til ministeren kan jeg henvise til den skriftlige begrundelse, jeg allerede har givet.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Som nævnt i begrundelsen for spørgsmålet gælder der en særlig regel for personer, der er gift med en selvstændig erhvervsdrivende. Reglen er fastsat af arbejdsdirektøren, og det er sket efter forhandling med landsarbejdsnævnet. Reglen går ud på, at sådanne medlemmer kun kan få dagpenge, hvis de har haft 130 dages arbejde inden for de sidste 18 måneder. Der sker altså som nævnt i denne forbindelse en skærpelse af lovens hovedregel, hvorefter ret til dagpenge er betinget af 26 ugers arbejde inden for de sidste 3, ja, i øjeblikket 4 år.

130 dages reglen gælder dog ikke, hvis den selvstændige virksomhed er af meget ringe omfang, herunder en landejendom med under 15.000 kr. i grundværdi og en virksomhed, der giver en gennemsnitlig nettoindtægt på under 30 kr. om dagen.

Som også nævnt i begrundelsen skete der en lempelse i reglen i 1975, idet man tidligere krævede, at de 130 dages arbejde skulle ligge inden for kun 12 måneder mod altså nu 18 måneder.

Jeg er imidlertid ganske klar over, at der også efter denne lempelse er tilfælde, hvor reglen kan give urimelige resultater. Derfor er spørgsmålet også med i kommissoriet for det udvalg, som netop i dette øjeblik behandler problemer inden for arbejdsløshedsforsikringen, og som foruden repræsentanter for arbejdsministeriet og arbejdsdirektoratet har repræsentanter for Arbejdsgiverforeningen, for Landsorganisationen og for Arbejdsløshedskas-

sernes Samvirke. Vi afventer i arbejdsministeriet resultaterne af dette udvalgsarbejde, før vi går videre med spørgsmålet.

Børge Møller (FP):

Jeg takker ministeren for svaret, som jeg fandt meget positivt. Ministeren nævnte selv de regler, som findes i arbejdsløshedsloven om landejendomme med en grundværdi på mindre end 15.000 kr. ifølge 15. almindelige vurdering og virksomheder, hvor den gennemsnitlige nettoindtægt er på mindre end 30 kr. pr. dag. Til sammenligning kan nævnes, at højeste sats for lønmodtagere, der er gift med hinanden og er blevet arbejdsløse, nu er 118.936 kr. om året.

Finder ministeren det rimeligt at opretholde en sådan forskelsbehandling af en enkelt befolkningsgruppe?

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Jeg forstår, at det supplerende spørgsmål må være skrevet før mit svar og ikke efter, at spørgeren har hørt det, for i mit svar indgik en bemærkning, der lød: »Jeg er imidlertid ganske klar over, at der også efter denne lempelse er tilfælde, hvor reglen kan give urimelige resultater.« Hvis spørgeren havde hørt dette svar, havde det efterfølgende spørgsmål ikke været nødvendigt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Uwe Jensen* (Ribe a.) (FP) til socialministeren:

»Vil ministeren tage initiativ til at få ændret eller tilbagekaldt cirkulæret om hjælp til værnepligtige ifølge bistandsloven, så de sociale forvaltninger kan behandle soldatersager på linje med øvrige sager og dermed undgå en urimelig forskelsbehandling til skade for civile nødstedte?«

(Spm. nr. 184).

Skriftlig begrundelse

Ved udbetaling efter bistandslovens § 37 stilles den værnepligtige bedre end andre, idet der i henhold til socialministeriets cirkulære skal ses bort fra de første 1.800 kr. af soldatens løn.

Konsekvensen, der virker groft uretfærdig, er, at en soldat kan kræve hjælp, så snart han har udgifter ud over ca. 500 kr. månedlig.